

КОРОНУ су нам сервирали неки покварени људи. Све је ово једна велика игранка и спорт у Србији и свету је велика жртва свега што нам се догодило у 2020. години.

Ово, у разговору за "Новости", тврди легендарни кошаркашки тренер Божидар Маљковић, председник Олимпијског комитета Србије (ОКС).

Са Божом Маљковићем је увек занимљиво. Мало је сат времена за један интервју са човеком који је обележио део блиставе ере у европској кошарци и који је сада на месту са којег се стање у српском спорту можда и најбоље види.

*** Управо сте почели други мандат на месту председника ОКС. Колико је вирус корона пред крај вашег првог мандата покварио неке лепе ствари, резултате и планове?**

- Убеђен сам да је вирус створен потајно, да су га направили тројица или четворица покварених људи, зли "генијалци" са великим капиталом иза леђа и са намером да сруше човечанство. Каква пијаца, какви шишмиши... Пре неколико месеци сам рекао да ће се вакцина појавити одмах после америчких избора и погодио сам. Причао сам недавно са пријатељем Зораном Јанковићем, градоначелником Љубљане, па са неким људима у

Словачкој. Тамо је број оболелих био минималан. Није прошло седам дана од тих наших раговора, све се променило нагоре. Сада ћемо да видимо да ли ће вакцина бити делотворна и против мутираног вируса. Убеђен сам да око овога постоји нека велика игранка и да је играју, као што рекох, много покварени људи. А да нас је корона омела, јесте и те како. Врло добро знам, још из времена док сам био активан тренер, да је један дан изгубљеног тренинга много лош за сезону, за каријеру.

*** Да ли вам се икада у каријери догодило да се одложи нека утакмица због више силе и како сте дочекали вест да се највећи планетарни спортски догађај, Олимпијске игре у Токију - одлажу због вируса корона?**

- Увелико смо били у припремама за Олимпијске игре. Спортисти, наша администрација, велики број људи је одједном застао и прекинуо своје уобичајене активности. Буквално смо хендикепирани и тек сада ми у Србији и цела планета схватамо шта значи спорт са публиком и без ње. А дешавало ми се неколико пута у каријери да нека виша сила прекине утакмицу, или одложи мечеве на неколико дана. Прва анегдота је с почетка моје каријере у новобеоградском Радничком. Дочекали смо тузланску Слободу у Хали спортова и поред главе ми је пролетела нека тепсија, послужавник. Меч је одмах био прекинут. Затим, током рата у Заливу, као тренер Барселоне сам путовао са екипом на меч Евролиге са Макабијем у Тел Авив, иако су сви проценили да је то сулуд потез. Док сам тренирао Уникаху, биле су велике поплаве у Шпанији, па сам врло добро кроз све ове године схватио шта значи термин "вис мајор". Међутим, оваква врста више силе је незабележена у новијој историји човечанства и то нас је све прилично успорило. До те мере да ће укупан број спортиста на Играма у Токију следеће године, па чак и на онима у Паризу 2024. бити око 10.500, у односу на 11.730 на играма у Рио де Жанеиру 2016. године.

*** Када сте у мају 2017. године постали председник Олимпијског комитета Србије, да ли сте све замишљали баш овако? Да ли је било пријатних или непријатних изненађења?**

- Нашао сам право задовољство у послу којим се тренутно бавим. За мене је ово највећа част у дугогодишњој каријери! Недавно сам свој мандат ставио на располагање људима у ОКС и целокупној спортској организацији у Србији. Међутим, стигла је јединствена подршка да наставим са радом, иако сам желео да се појави неки противкандидат. Срећан сам што радим са групом од 18 људи у Олимпијском комитету Србије, што смо недавно реновирали ову нашу кућу, захваљујући једном од директора "Дипоса" Ђорђу Кривокапићу. Свуда у свету су зграде олимпијских комитета велелепне. Сада и ми

можемо да се похвалимо да смо у једној таквој. Понављам, поносан сам на своје сараднике са којима је највише у контакту генерални секретар Ђорђе Вишацки.

*** Како је данас спорт у Србији?**

- Спорт у Србији је добро, хвала на питању! Имамо у перспективи троје сјајних наследника Новака Ђоковића. Одбојка нам је једна од првих брига, јер морамо да радимо на новој генерацији момака и девојака који долазе после великих шампиона. Поносни смо на младу бацачицу копља Адријану Вилагош. Бокс је кренуо крупним корацима напред. Желимо да рукомет вратимо на стазе старе славе и да константно помажемо, условно речено, малим спортовима. То су неке добре ствари. Међутим, има и лоших. Пре свега мислим на најмлађу популацију. Само 12 одсто младих се бави спортом, а од овог броја је само четири одсто под надзором тренера. То је забрињавајући податак. Имамо стратегију како да децу одвојимо од мобилних телефона и хамбургера, па смо основали Савет за развој олимпијских спортова, на чијем челу ће бити Иван Тодоров, а извршни директор ће бити угледни декан, професор Владимир Копривица.

*** Какав сте прогностер? И да ли сте у прилици да најавите колико би медаља спортисти могли да донесу следећег лета из Токија?**

- Прогнозе углавном остављам метеоролозима, а они знају понекад да оману... Сећам се да сам 1989. године, тренирајући Југопластику, месец дана пред фајнал-фор у Минхену играо против Барселоне и да су нас победили са 26 разлике. Када смо отишли у Минхен, у којем су били још и Макаби и Арис, само сам молио Бога да опет не играмо са Барселоном. Одучили смо их од кошарке у полуфиналу и како апсолутни аутсајдери отишли у финале и стигли до прве титуле првака Европе. А што се прогнозе за Токио тиче, мислим да би то био само додатни притисак за 64 до сада квалификованих спортиста.

*** Шта је данас прво што вам падне на памет када чујете речи Сплит, или Југопластика?**

- Сплит је један од најлепших градова у којима сам живео и радио, а живео сам у каријери у Барселони, Лиможу, Паризу, Атини, Мадриду... А Југопластика? То је моје

животно дело!

САМО ДВА СТРАНЦА!

*** Колико вам је данас чудно или ружно када у петорци неког српског кошаркашког тима видите пун паркет странаца?**

- Увео бих правило да у српским тимовима могу да играју само два странца. Прво, били бисмо поштени према нашој школи кошарке и нашим талентима којих има много. А друго, били би поштени и према странцима и земљама из којих они долазе, јер су многе земље оберучке прихватиле у историји наше тренере и играче. Знам да би неком клубу ово био проблем, али на дуже стазе би Србија решила велики проблем!

ЛЕГЕНДЕ, ЗАШТО ЋУТИТЕ?

ВИШЕГОДИШЊИ рат УЛЕБ и ФИБА у којем је тешко поражена ФИБА, мало кога оставља равнодушним. Измишљени су, на штету публике и играча који воле своје земље, некакви "прозори" уместо квалификација.

- Одговор на ово питање је једноставан. Ако је великим кошаркашким легендама, председницима кошаркашких савеза Србије, Литваније, Шпаније, Македоније, Словеније - Даниловићу, Сабонису, Гарбахоси, Антићу или Нестеровићу, све добро и ако они не дижу глас и раде на решавању овог огромног проблема, зашто би Божа Маљковић причао на ову тему?

(Вечерње новости-)